

1/2009

KURÝR

Do nového roku

Roky v kalendáři ubíhají závratnou rychlostí. Osmička na konci letopočtu se proměnila na devítku a všem nám přibyl jeden rok. Pozitivní je, že nám nehrozí nic „osudového“. To už snad odnesl čas spolu sloňským rokem. O tom, co nás opravdu čeká v roce s devítkou na konci, se dočtete buď v horoskopu nebo v našem Kurýru.

A co tedy NOVÉHO může Divadýlko nabídnout v druhé polovině 11. sezony? Od ledna roku 2009 bude o našich aktivitách a dění v divadle informovat i Boleslavská televize. Pro vás, kteří jí nechytnete, nabízí na adrese www.tvmb.cz vysílání na internetu.

Další novinku Vám sdělují s opravdovou pýchou a radostí. Divadýlko na dlani ve spolupráci s NIPOS (Národní informační a poradenské středisko) pořádá krajskou přehlídku divadel hrajících činoherní představení pro děti. Tedy do Mladé Boleslavi zavítá řada amatérských představení určených pro nejmladší diváky. **Termín postupové přehlídky Popelka 2009 je stanoven na poslední květnový týden od**

27. do 31. května 2009.

Zatím poslední novinky se týkají Léta na dlani. V pořadí již 9. ročník by měl doznat hned několika nových počinů. Tou první změnou bude zvýšení hracích dní ze šesti (út, čt, so) na osm. Přibude pátek a neděle. Chceme tím vyjít vstříc dalším divákům, aby měli širší výběr. Z dramaturgické náplně festivalu, tedy kdo a co bude na „Létě hrát“, je prozatím jisté jen jedno. Chceme letos pozvat k účinkování soubory z okolních států (ze Slovenska, Polska či dalších států.) Doufejme, že naše snahy budou korunovány úspěchem a vy budete moci spatřit atraktivní představení.

Do nového roku Vám všem, kteří jste kdy prošli dveřmi našeho divadýlka a usedli do sedaček v hledišti, chceme popřát zdraví, chvíle klidu prožité především v našem divadle, řadu krásných životních rolí, spíše komedií než dramát a dobrého režiséra. Přejeme vám, abyste se vždycky mohli spolehnout na svého partnera na jevišti života, abyste nepotřebovali nápovědu a složité převleky.

Petr Matoušek, principál

PROGRAM

ÚNOR

čtvrtek 5. února 19:30
SNÍDANĚ

aneb Tak už máme, co jsme chtěli
Lehce politický, středně závažný a silně tendenční pohled do života jedné obyčejné rodiny jedné nejmenované země.

čtvrtek 12. února 20:00

38. Saloon v modrém
aneb Lepší únor modrý, než vítězný
Monogram (Praha) & Barbecue (Ml. Boleslav)

čtvrtek 19. února 19:30

Ryba ve čtyřech

aneb Rozverný morytát
Další, v pořadí již 16. premiéra Divadýlka na dlani. Tři sestry a jeden sluha. Existuje mezi nimi čistě profesionální vztah, nebo něco víc? V režii Jeníka Hejdricha hrají: Kateřina Li-manová, Simona Matoušková, Jitka Urbanová a Jeník Hejdrich.

Premiéra

čtvrtek 26. února 19:30

Don Quijote de la ... od nás

aneb Cervantes by se divil
DS Vojan z Libice přiváží představení jednoho herce. Autor, režisér a protagonista Jiří Hlávka se na klasické dílo podíval po svém.

BŘEZEN

čtvrtek 5. března 19:30

Pít či nepít

aneb To je, oč tu běží
Vypravte se spolu s námi na norský dvůr, přivortěte k předu severských intrik. Možná se potom na Hamleta podíváte z jiné strany.

čtvrtek 12. března 20:00

39. Saloon v modrém

aneb Březen na saloon vlezem
Kvintet (Písek) & Fair Play Grass (Ml. Boleslav)

čtvrtek 26. března 19:30

Zvukař a Jelito, kopyto, platf to

aneb Dvě aktovky od Neškvorů
Viděli jste od nich Nežerle Clintu Eastwooda a Narozenny mého kamaráda. Teď přichází další pecka.

Změna programu vyhrazena.
Rezervace a aktuální změny na
www.divadylko-nadlani.cz

Těšte se na akty

Součástí Divadýlka na dlani je také foyer, kde jste si již zvykli na výstavní stěnu. Tady jste mohli shlédnout výstavu k osvobození Debře v roce 1945 a od Léta na dlani výstavu k 10ti letům Divadýlka na dlani. Tentokrát vás čeká výstava opravdu zajímavá - dovolím si tvrdit - zvláště pro pány. Náš dvorní fotograf Michal Bureš představí svoje akty a portréty. Zeptali jsme se proto Michala na pár otázek.

Jak dlouho fotíš?

Fotím od roku 2003. Mou vášeň pro fotografii nastartovala moje maminka, která mi na cestu do Jihoafrické republiky koupila digitální kompaktní Olympus C-740 UZ. V Johannesburgu jsem pronikal do techniky focení, učil se ovládat fotoaparát a tam se také zrodila moje touha po stále lepších snímcích a také po dokonalejších přístrojích. Sen jsem si splnil v létě roku 2006 v podobě digitální zrcadlovky Nikon D200.

Máš raději barevnou nebo černobílou fotografii?

Mám raději barevnou fotku. Barvy dávají fotografii další rozměr. Barevná fotografie také vyžaduje více citu pro detail, např. při focení portrétů a aktů se musí dávat pozor na pleťové tóny, aby působily přirozeně. Existují ale určitá témata, jako např. akt nasvícený jen jedním intimním světlem, která mají úžasnou atmosféru pouze v černobíle.

Proč fotíš akty?

Mám rád tu elektrizující atmosféru při focení. Do studia přijde nesmělá dívka, která je v rozpacích již při

odhalení svého ramínka. Po třech hodinách focení zjistíš, jak jí to ohromně baví a je tu najednou sexy vamp, která vymýšlí jednu pózu za druhou, střídá výrazy tak rychle, že je sotva stíhám zaznamenávat a odmítá přestat. Ta proměna je fascinující. Samozřejmě, takhle ideální to není po každé. O to víc si vážím těch příležitostí, kdy se to povede. Žena má tisíc tváří a během focení je odhalí snad téměř všechny.

A fotíš jenom akty? Co třeba krajina?

Krajina mě neláká. Jedním z důvodů je určitě má lenost vyrazit někam do přírody a chodit např. po horách s těžkým vybavením. Na druhou stranu je focení krajiny celkem pohodová záležitost. Chce to mít hlavně trpělivost počkat na správné světlo, takové to měkké, brzy ráno nebo pozdě odpoledne. Na nastavení správných expozičních hodnot je čas, krajina nikam neuteče. Neumím přesně vysvětlit, proč jsou mémi objekty především lidé. Jsou pro mne určitě víc vzrušující než např. zasněžené kopce Krkonoš. Mám rád reportáže, fotím společenské akce, koncerty a svatby. Ve studiu pak kromě

aktů také zkouším portrét a glamour.

Co je rozhodující pro dobrou fotku – oko, foťák nebo náhoda?

Pro všechny žánry fotografie je nezbytné, aby fotograf znal detailně svůj přístroj, měl zažité jeho ovládání. Každý žánr má také svá specifika. U „krajinek“ je klíčem trpělivost počkat si na správné světlo, chodit trpělivě krajinou a hledat tu správnou kompozici pro svůj záběr. Reportáž vyžaduje rychlé reakce a schopnost být neustále ve střehu a nepropásnout klíčové momenty, např. hokejového utkání. Focení lidí (portrét, akt, fashion, glamour...) je podle mne nejtěžší. Klíčem je komunikace mezi fotografem a modelkou. Fotograf musí mít jasno v tom, co po modelce chce a srozumitelně jí interpretovat svou představu. Když modelka vycítí, že fotograf sám tápe a přesně neví, co chce, jeho nejistota se na ni přenesení a tím je definitivně u konce snaha o dobrý výraz a krásné pózy.

Máš nějaký rituál před focením?

Před každým focením provádím několik úkonů, které jsou nezbytné pro zdárný průběh akce: kontrolu paměťových karet, nabití akumulátorů fotoaparátu a blesku a odstranění nečistot z předních skel objektivů. Někdy jsem trochu nervózní, když vyřáším na důležitou akci, např. svatbu, ale po pár snímcích to ze mne spadne a už si to jen užívám. Když jdu fotit do

studia s modelkou, kterou jsem nikdy předtím neviděl, sejdu se s ní pokud možno předem např. v kavárně, abychom se navzájem trochu poznali a věděli, co od sebe můžeme čekat. I to je můj rituál.

A po něm?

Ve studiu se snažím okamžitě po focení nahrát fotky do notebooku a ukázat náhledy modelkám. Sleduji jejich reakce a poslouchám komentáře. Když je odezva vesměs kladná, je potom posezení nad skleničkou červeného vína tím nejlepším zakončením úspěšného dne. Když fotím reportáž, spěchám po akci rychle domů a zpracovávám nafocený materiál, aby se co nejdříve dostal na příslušné internetové stránky.

Co děláš, když nefotíš?

Focením se pouze „přiživuji“ a zároveň je mým velkým koníčkem. Pracuji jako technik údržby letadel ve firmě Aerotaxi s.r.o. na letišti Praha-Kbely. Firma provozuje obchodní leteckou dopravu (aerotaxi) a servis malých letounů. Ve volném čase mne přibližně čtyřikrát do měsíce potkáte v mladoboleslavském Cinestaru. Miluju filmy. Zajít si do kina je pro mne tou nejlepší relaxací.

Jsi takřka dvorním

fotografem Divadýlka - která hra ti v našem divadle přirostla k srdci. Zdali nějaká.

U mě jednoznačně vítězí Snídaně. Viděl jsem ji už několikrát a ještě mě neomrzela. Vždycky se těším na Honzu Hejdrycha v roli otce a na „prezidenta“ Jirku Šubra. Na druhé místo svého žebříčku bych dal Šílenou lokomotivu s neza-

pomenutelnou kreací „Draculy“ Luboše Dvořáka. Dále jsem několikrát viděl Rue Bonaparte 17, Goldoniádu a Horror. Naposledy jsem se výborně bavil loni na podzim při Pít či nepít.

Mohou si diváci tvoje práce, které uvidí vystavené, koupit?

Samozřejmě ano. Moc by mě těšilo, kdyby si někdo

chtěl koupit mé fotografie. Zájemci mě mohou v průběhu výstavy kontaktovat na telefonu nebo e-mailu a dohodneme se na ceně.

Jak sháníš modelky (modely) - je to lehké? Jak často jsi slyšel - „NE“.

Tímto bych rád poděkoval členovi souboru Divadýlka na dlaní Jirkovi Šubrovi. Domluvil mi focení se třemi kolegyněmi ze svého zaměstnání. Má odpověď na otázku je tedy jasná: modelky sháním u Šubra:-). Rád pracuji s „modelkami“, které nikdy nefotily. Nemají zažité žádné zvyky z předchozí práce, jsou tvárné a ochotné se učit. Občas využívám služeb serveru Fotopátračka.cz, kde fotografové seženou své modelky a naopak. Služba funguje spolehlivě a několik modelek jsem již prostřednictvím tohoto webu získal. Občas slyším „NE“ na focení aktů, což samozřejmě respektuji. Ne každá žena má odvahu nafotit odvážnější fotky. Nikdy jsem ale neslyšel „NE“ na nabídku focení portrétu a glamour. Mé poděkování patří také známému fotografovi fashion a glamour Jaromírovi Sedlákovi za zprostředkování první modelky, pronájem ateliéru a cenné rady, ze kterých těžím dodnes.

Zvědavě se ptal Petr Matoušek

Gospel v Divadýlku

Gospel je hudební styl vycházející z duchovní hudby amerických černochoů. V angličtině „GOSPEL“ znamená evangelium neboli dobrá zpráva. Základem gospelu se staly tzv. spirituály, kterými černošští otroci reflektovali svou situaci. Dnes se gospel stal základnou pro další hudební styly, jako je soul, RNB a další. Mezi nejvýraznější osobnosti soudobého gospelu patří především Kirk Franklin, se kterým spolupracují umělci, jako např. Bono Vox a další.

V areálu Divadýlka NOVANTA na dlani už vystoupili hudebníci mnoha žánrů. Měli jsme tu klasiku vč. operních árií, jazz v různých podobách, folk i současné moderní žánry. Přesto nám jeden ještě chyběl a tak jsme to 22. ledna tohoto roku napravili. Černošský spirituál zvaný gospel. Pravda v provedení českém, což ovšem nikterak neubralo na jeho kvalitě provedení.

Po střechu nacpané Divadýlko vidělo skvělý koncert.

Důvodem takové návštěvy byl Maranatha Gospel Choir, pražský soubor mladých lidí, jejichž cílem je aktivně představit křesťanství a pomocí gospelu nést „dobrou zprávu.“ V názvu tohoto souboru se objevuje slovo Maranatha, které pochází z aramejštiny, jazyku, kterým se mluvilo v Palestině za dob Ježíše Krista a znamená „Přijď Pane“ nebo „Pán přišel“. Soubor vznikl v roce 2005 na popud našeho předního sólového zpěváka Radka Steinerta,

který měl možnost navštívit jeden z prvních osvětových gospelových workshopů u nás. Na základě této zkušenosti oslovil několik muzikantů, se kterými začal připravovat půdu pro nový soubor. Postupem času se začali přidávat další nadšenci. Dnes soubor tvoří cca 50 aktivních členů, kteří zhruba jedenkrát do měsíce vystupují po celé ČR i v zahraničí. Repertoár souboru je tvořen především převzatými písněmi známých gospelových umělců jako je Kirk Franklin, Fred Hammond, Hans Christian Jochimsen a další.

Doufejme, že u nás sympatičtí pražáci nebyli naposledy.

-sev-

16. premiéra - Ryba ve čtyřech

čtvrtek 19. února - 19:30

Od našeho zvláštního zpravodaje:

V těchto dnech finišují přípravy na premiéru nové hry Divadýlka na dlani s názvem Ryba ve čtyřech, proto jsem požádal o rozhovor osobu nejpovolanější, režiséra a jednoho z protagonistů představení v jedné osobě, Jeníka Hejdrycha. A protože mě Jeník do háje neposlal, tady je výsledek našeho povídání.

Jitka Urbanová

Co tě znám (a to je už 15 let), nevzpomínám si, že bys už něco režíroval, uniklo mi něco, nebo je to tvůj první režiséřský počín?

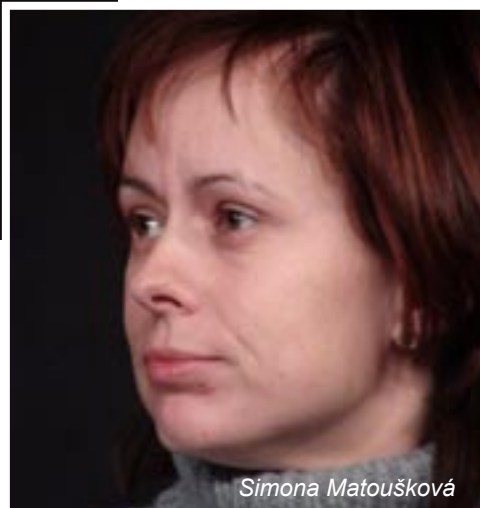
Jo, to je poprvé, co jsem se vrhnul na režii. A asi naposledy, je to totiž děsná dřina. Stát na jevišti a poslouchat pokyny někoho jiného je mnohem pohodlnější. Režie vyžaduje schopnost vidět celou hru v souvislostech a především umět obhájit každé rozhodnutí. Je pravda, že mne baví rozebírat s mými herečkami vnitřní pohnutky postav, proč postava jedná právě tak, jak je napsáno v textu, a myslím, že vnímám souvislosti, se kterými bych si jako herec nemusel lámat

hlavu. Obsazení postav jsem měl v hlavě, ještě než jsme začali zkoušet. A ukázalo se, že i herečky samy si zcela shodně vybraly tytéž postavy, které bych jim jinak jako režisér direktivně vnutil. Přece jenom už máme všichni něco odehráno a máme představu o tom, v jaké roli se budeme cítit dobře. Těší mne, že díky svým divadelním zkušenostem umějí nabídnout víc výrazů v některých scénách a když se nesejdeme zcela přesně v představě o jejich hraní, vždycky se domluvíme k oboustranné spokojenosti.

Ale přece jenom nejraději režíruru sluhu Rudolfa, to je takový poslušný a chápavý, talentovaný herec. A jako představitel Rudolfa musím říct, že jsem snad ještě nehrál pod tolerantnějším režisérem.

Čím tě text Ryby ve čtyřech oslovil, tedy proč jste si ho vybrali k inscenování?

Já jsem Rybu viděl poprvé už dost dávno, jako televizní inscenaci. Úžasná sestava obsazení Jiřiny Bohdalové, Blanky Bohdanové, Květy Fialové a Rudolfa Hrušínského by nejspíš klidně mohla hrát

Simona Matoušková

i jízdni řád a byl by to skvělý zážitek. Tím spíše hru, kde veškeré napětí a dramatickosti je budováno pouze mezi čtyřmi postavami na malém prostoru letního pobytu ve venkovském sídle. Mně se líbí myšlenka hodinového představení, během kterého herci divákovi odhalují mnohaleté osudy svých postav, ze kterých vyplývají vášně a emoce v obrovském rozpětí.

Izolovanost toho malého společenství tří stárnoucích sester a jejich majordoma dává prostor pro zvýraznění pocitů jako vzájemná náklonnost, nevraživost, vypočítavost, oddanost nebo

jeho dlouholeté plány na odchod. Jitka Urbanová jako Cecilie je léta zamilovaná do vojenského důstojníka na základě krátkého románu, Katka Límanová jako Klementýna je naivní a dětská holčička, která žije ve světě panenek a romantických představ a v neposlední řadě Simona Matoušková jako Karolína vede rodinný podnik, je spolehlivá účetní, která chladně kalkuluje nejen s bilancemi firemního a rodinného rozpočtu, ale i se svými city. No a pak já, pokouším se svým kolegyním sekundovat coby úslužný až

kteřá je sestřím přinejmenším nepříjemná. Myslím, že spousta čtenářů příběh zná, takže neprozradím příliš, když řeknu, že příběh končí vraždou. Zajímavé ovšem je právě to, co nešťastnému konci předchází. Neměl bych zapomenout ani na to, že jde o hru v historických kostýmech, takže všem dámám to navíc výjimečně sluší.

Vaše hra se rodí už dlouho, od kdy ji vlastně zkoušíte a jak probíhají zkoušky?

Zkoušíme něco přes rok, ovšem to není způsobeno tím, že bychom byli pomalí nebo neschopní. Spíš bez nějakého vnějšího tlaku sami nejsme schopni říct: „Jo, teď už s tím chceme na jeviště před lidmi!“, protože pořád je co zlepšovat a zkoušet se dá donekonečna. Navíc naše zkoušky probíhají spíše v po-

Kateřina Límanová

nenávidět. Před časem jsme měli možnost hru vidět v Dobrovici v podání tamějšího souboru. Tehdy jsme si říkali, že by bylo fajn si po mnoha hrách s velkým obsazením zahrát pro změnu zase komorní konverzačku. Později se ukázalo, že dobrovický soubor hru opustil, resp. že se představení rozpadlo, protože aktéři neměli čas s představením vystupovat. Od toho už byl jen krůček k tomu, abychom se do Ryby „obuli“ sami. Přemohl jsem svou přirozenou lenost a začali jsme.

O čem vlastně Ryba je a na co se mají diváci těšit?

Ryba je o letním pobytu tří sester a jejich podomka, během kterého vykrystalizují

servilní a zároveň jízlivý a vypočítavý majordomus Rudolf, který pro sestry představuje pohodlný život a stará se o ně velmi všestranně. Jenže Rudolf má takového ž i v o t a

plné zuby a proto se pokusí donutit Karolínu, Klementýnu i Cecilii, aby na oplátku za léta jeho starostlivosti trochu ze svého pohodlí obětovaly pro něj. Což je myšlenka,

Jeník Hejdrých

hodové atmosféře, když se sejdeme, holky si musí vyměnit všechny nejnovější drby, kdo s kým, kde, co děti (dvě z hereček nedávno povily ratolesti, Simonku a Terezku), jak

a naopak, když stojím jako Rudolf na jevišti, nemám dostatečnou reflexi. Někdy mi chybí, když nemůžu z jeviště říct „Hele, nedělám tohle blbě?“ nebo „Když udělám tohle, nepůsobí to přehnaně?“ Holky můžu dirigovat podle svých představ, podsouvat jim významy, které chci, aby z jejich projevu přes rampu přešly do hlediště. Ale jako Rudolf si musím poradit sám. Přemýšlel jsem o tom, že bych si představení natočil na video, abych měl nějaký komplexní náhled i na svoji postavu a mohl sledovat svůj projev skutečně zvenčí a zřejmě to ještě udělám.

Obsazení této chystané premiéry Divadýlka na dlani je přímo hvězdné, ty i tvé tři herecké kolegyně jste ostřílení divadelní matadoři. Jak se ti s holkami pracuje?

My se s holkama známe už delší dobu. Díky tomu vím, co od nich můžu čekat a co se z jejich projevu dá „vytlouct“. Simona je úžasná v tom, že se umí do postavy poměrně velmi přesně vžít. Na druhou stranu leckdy je domluva s ní poněkud komplikovanější. Nejsem ten typ pedantského režiséra, který by zkoušky absolvoval s bičem v ruce, takže připomínky dávkuju velmi jemně a spíš jako návrhy. A Simča umí začít velmi důrazně „držkovat“, když se jí něco nezdá. Ale musím říct, že se vždycky nějak domluvíme. Katka má svoji postavu v intencích, které má ozkoušené z jiných představení, takže ji stačí jen občas jemně upozornit, aby nepřehrávala nebo naopak aby dotahovala gesta a nebála se do

toho „šlápnout“. A taky aby pořádně otevírala pusku, což je ale, doufám, nešvar pouze zkoušek, při představení naštěstí vyslovuje ukázkově. No a Jitka si poprvé vyzkoušela náruživou, jak s velkou nadšátkou říkám, dominu. A řekl bych, že jí to sluší. Našla si svoji hereckou polohu a snad jí to tak i baví. Musím je všechny pochválit, i když nezřídká brblají a stěžují si na kdeco, tak se s nimi výborně pracuje a na jevišti poslouchají.

A naposledy, premiéra se blíží, jak jsi ty a tvé herecké kolegyně na tom s trémou? Už se na premiéru těšíte?

Charlie Chaplin řekl, že tréma se dostavuje společně s talentem. Já ten citát rád používám, nicméně nejsem zcela přesvědčen o tom, že je to natolik pravda. V tom případě bych alespoň u sebe musel předpokládat, že jsem hercem minimálně evropského formátu. Já mám trému děsivou. Myslím, že holky takové problémy zatím nemají, ty se začnou ošivát až před premiérou. Jenže já v tom nejen hraju, ale celé to i režíruju. Tak snad mám nárok i na trému za dva lidi. Na premiéru se těšíme jako na každou jinou premiéru. Je to pocit strachu, spojený s očekáváním toho, jak budou diváci reagovat, jestli se budeme líbit a jestli si zasloužíme na konci potlesk. Já upřímně věřím, že ano. Tak nám koukej taky držet palce!
Palce držet budu. Děkuji ti za tvé povídání.

**Jenika Hejdrycha zpovídal
Libor Ševců**
(celý nezkrácený rozhovor na
www.divadylko-nadlani.cz)

A co dál?

V pořadí 16. premiéra Divadýlka na dlani je na spadnutí. To jste se mohli dočíst v předešlém článku. Nejen, že držíme palce a přejeme dobré vykročení nové hře, také pracujeme na povýšení počtu našich inscenací. Na koho a v čem se tedy můžete těšit? Luboš Dvořák, Libor Ševců i já (*Petr Matoušek*) patříme k Divadýlku již drahně let. Honza Jiše - i když zapadá věkově mezi nás pokořitele 40. roku - jeho herecké stáří se prozatím nachází v mladším školním věku. Ovšem má to tu výhodu, že v sobě skrývá nejen herce, ale i řemeslníka v rozkvětu fyzických a tvůrčích sil. O trochu lépe a to jak věkem, tak i divadelními zkušenostmi, je na tom Barbora Bartošová. Dalšími v týmu jsou mladé naděje našeho souboru - Blanka Kollinová, Miša Charvátová, Klára Pabištová a Martin Weiss. Úplnou novinkou je jedna z čerstvých posil našeho divadýlka Květa Exnerová. Jak jste se mohli dočíst v rozhovoru z připravované premiéry „Ryby ve čtyřech“, zapadla do divadýlka jak míček do jamky. Napovídá, zkouší a bude hrát. Ještě jsem ovšem neřekl, co. Hra se jmenuje INVENTURA a je z divadelního prostředí. Naše představení je inspirováno hrou našeho předního herce a dramatika Miroslava Homíčka „Malá noční inventura“. Jako hold panu Homíčkoví jsme schválně ponechali fragment původního názvu. Tedy alespoň prozatím. A kdy bude premiéra? Nejspíše 18. července na Létě na dlani.

Náměty, glosy

Nenechte si ujít

Milý čtenáři, jsem potěšen se s Tebou opět setkat v novém čísle našeho divadelního Kurýra v rubrice, která představuje inspirativní divadelní události, které si dovoluji nabídnout Tvé ctěné pozornosti. Tentokrát nebudu psát o žádném divadelním představení ani dramatikovi, ale nabídnu „divadelní periodikum“. Ano, nejsme sami, i ostatní dobré a vědoucí divadelní soubory vydávají své občasníky, revue, infolisty a tak podobně, neb osvěcené tuší, že divák potulující se bezcílně po foyeru touží svírat ve svých rukou trochu tištěných slov. Pro ukrácení dlouhé chvíle, pro pocit, že si odnáším z divadla i něco hmotného či proto, že potřebuje zaimponovat a vypadat jako intelektuál. A mně se shodou okolností dostala do rukou revue na provázku – poutavý časopis RozRazil až z dalekého Brna, aniž bych navštívil tamní stánky Thálie. Jak název napovídá, vydává tuto revue divadlo Husa na provázku, jedna z našich kultovních scén. Uvnitř najdete zajímavé rozhovory, ukázky z divadelních textů, různé podnětné úvahy – eseje na jedno společné téma (jednotlivá čísla bývají obvykle monotematicky zaměřena) a další příspěvky.

Jedno z loňských vydání se věnovalo například perversi v Čechách čili našemu vyrovnávání se nevyrovnávání se s nedávnou minulostí a zděděným odkazem pokusu o reformu společnosti ze 60. let (ach ta osmičková výročí, co bychom si bez nich počali?). Můžete se v něm mimo jiné začíst do rozhovoru s členem Svazu mladých komunistů, poučit se o historii tanku,

seznámit se etymologií slov revoluce a perverze i s genezí projektu divadla Husa na provázku Perverze v Čechách (a propos, původní název Česká pornografie byl autorsko-právně napaden K. Steigerwaldem, s nímž máme bohužel podobnou vlastní zkušenost). Nejvíce mě zaujal příspěvek prof. Jana Vedrala o dramaturgii v postmoderní době, kde také píše: „Show postdramatického divadla je přesvácná, rozblíkaná diskotékovými strobo-

Každý máme svou perversi. Autor tohoto článku právě třímá v ruce bylinu rozrazil obut ve své perversní psí dečky...

skopy a blesky na fotoaparátech paparazziů. Na vše musí být vidět. Intimity a úchyly se staly tématy vyhledávanými postdramaturgií. Hrdinou je pedofil, zoofil, nekrofil, nikoliv už filantrop či filosof. Sériovní vrazi bohatrou na svých životních příbězích a v top žebříčkách se střídá mutant s deviantem. Po zboření všech

tabu byla odstraněna poslední temná místa. Freudovo podvědomí je hlavním hollywoodským scénáristou. Tak mě napadá, že jsem se obloukem vrátil k mému tradičnímu tématu v této rubrice, tedy – co v našem divadle nevidíte. Ani my se nehodláme spustit na postmoderně a postdramaturgicky módní vlně cool dramatu. O něm bych se ale mohl trochu rozepsat zase až příště.

Teď zpět k představovanému časopisu, z kterého cítím tradiční nejlepší brněnské umělecké scény, na poli literárních periodik reprezentovanou dnes Hostem. Čtení i pokoukání na grafickou úpravu v RozRazilu najdete opravdu kvalitní, a to za pouhých 19,- Kč. Ke koupě je i v Mladé Boleslavi v trafice vedle pošty naproti bývalému starému dobrému „autobusáku“. Pokud by vám přeci jen bylo líto té dvacky, tak koukněte na www.rozrazil-revue.cz. Přeji příjemné počtení i příjemný večer u nás v divadle.

-rak-

Máte rádi pohádky?

Divadýlko na dlani zve vás a vaše ratolesti na festival dospělých divadel hrajících pro děti

Popelka na dlani 2009

27. - 31. 5.

Těšíme se na vás

Slevy pro studenty a učitele

Divadýlko na dlani se od února 2009 zařadilo mezi firmy, které poskytují slevy majitelům mezinárodních karet ISIC, ITIC a ALIVE. Pokud jste tedy majitelem některé z těchto karet, pak je pro vás připravena sleva na vstupném na všechny programy pořádané Divadýlkem na dlani v NOVANTĚ a to ve výši 33%. Pozor sleva se nevztahuje na akce pořádané jiným pořadatelem, jako je např. Saloon v modrém.

Jak na to? Stačí při zakoupení vstupenky předložit na pokladně platnou kartu a sleva vám bude poskytnuta.

Pro vás, kteří některou z těchto karet nemáte a ani je neznáte, jsou následující řádky.

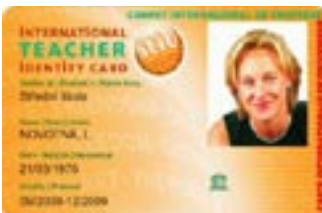
Karta ISIC

ISIC je jediný celosvětově uznávaný doklad prokazující statut studenta střední (SŠ, OU, SOU, víceletá gymnázia), vyšší odborné nebo vysoké školy a vybraných jednoletých pomaturitních studijních oborů (viz. níže). Průkaz vydává světová organizace ISTC pod záštitou EU a UNESCO.

sleva
33%

Karty vám nabízejí:

- platnost ve 120 zemích
- slevy na více než 1600 místech v ČR
- při nákupu, stravování a vzdělávání
- na vstupném na festivaly, akce, do klubů
- na permanentky v lyžařských areálech
- při cestování - letenky, autobusové a vlakové jízdenky

Karta ITIC

Karta ITIC je jediný mezinárodně uznávaný doklad učitelské profese. Učitelé s touto kartou získají mnoho zajímavých slev v oblasti cestování, kultury, sportu a volného času u nás i v zahraničí. Držitelem karty se můžete stát pokud jste zaměstnán/a jako učitel na hlavní pracovní poměr, a to po dobu minimálně jednoho školního roku.

- na vstupném do světově proslulých kulturně-historických památek
- při ubytování v hotelech, kempech a ubytovnách

Karty je možné získat třemi způsoby:

- prostřednictvím školy
- zakoupit u některého z mnoha prodejců
- objednat online na internetu

Podrobné informace o kartách, možnostech jejich zakoupení, o nabízených slevách, seznam prodejců karet i seznam poskytovatelů slev naleznete na internetové adrese:

www.alive.cz

Karta ALIVE

ALIVE karta (IYTC, neboli „International Youth Travel Card“) je mezinárodní karta mládeže. Je určena všem těm, kteří jsou pořád dost mladí na to, aby si užívali života. Jedinou podmínkou pro její získání je věk (v den vystavení průkazu nepřekročí 26 let).

Divadýlko na dlani hledá

herce, herečky a další nadšence, kteří chtějí propadnout divadlu, tak jako my. Přijďte každé pondělí nebo středu v době od 18:30 do 21:00, kdy máme zkoušky. Případně nás kontaktujete na telefonním čísle 739 017 581 nebo napište:

info@divadylko-nadlani.cz.

Těšíme se na Vás.

**REZERVUJTE
SI VSTUPENKY
NA ADRESE**

www.divadylko-nadlani.cz

a máte po starostech

Díl 5. Lokomotiva třebaže šílená

Velmi živě si pamatuji první zkoušku v nové sezóně 2002 - 2003. Zkoušky probíhaly tehdy na začátku sezóny v Centru pro mentálně postižené děti a mládež. Tam Radek Kotlaba poprvé přinesl text Šílené lokomotivy. Přečetli jsme si ho jednou, po druhé, a že bychom byli „lokotkou“ extra nadšení, to jsme tedy nebyli. Hned z počátku jsme se rozhodli, že pokud se do tohoto textu pustíme, tak musí dojít k výrazným úpravám. Pokusili jsme se zkoušet jinak. Úprav na základním textu jsem se chopil já, hlavně proto, že se do toho nikomu jinému nechtělo. Protože se v původním textu objevovaly i některé literární postavy jako například Mína z Barhelmu, napadlo nás dostat tam víc „profláknutých“ postavíček z literatury dostatečně známých v české kotlině. Když říkám nás - myslím tím Radka Kotlabu a mě. Spolu jsme řadu věcí konzultovali, vymýšleli a v „režii“ se navzájem doplňovali. I když v konečné fázi na režijní dohled Radek více méně rezignoval. Dohodli jsme se, že text bude základním vodítkem. Některé vtipy či fóry jsem se sice do textu snažil dát už v této první upravené verzi, ale chtěli jsme využít především potenciálu který dřímá v aktérech. Proto byla vydána poměr-

ně jasná direktiva. Pokud vám text nepůjde do pusy - upravte si ho. Napadne vás něco lepšího - vyzkoušejte to - upravíme to. Zkrátka jsme rezignovali na zaběhlý model režisér vymýšlí

- herci konají. Chtěli jsem uplatnit vlastní hereckou hravost, zkušenosti a invenci většiny našich herců a a hereček. Protože to bylo pro všechny novum, museli jsme se všichni učit živelnému chování na jevišti. Z počátku všichni čekali, co jim povím. Kudy mají přijít, kam se podívat a proč. Ze začátku jsme herce a herečky opravdu museli doslova nutit. Během několika zkoušek se ovšem herecký potenciál uvolnil a pak přicházely gejzíry nápadů, které jsme naopak, někdy k nelibosti hereckých autorů, museli

třdit, škrtat a volit tu nejlepší. Po každé zkoušce docházelo k úpravám textu, dialogů. Některé vtipy se vypracovávali na několikrát. Zkrátka na konci byla na stole sedmá verze textu. Vždycky jsem si přál mít ve hře písničky. Původně jsem jich plánoval do Lokomotivy víc. Nakonec z toho vznikly pouze písně dvě. Obě vznikly na melodii Glenna Millera. Dokonce ta závěrečná byla hotová teprve týden před premiérou.

Konečně přišel den D. Osmého července 2003 vyjela Lokomotiva na svou divadelní pouť. Nikdo tehdy netušil, že nás v příštím roce doveze až na národní přehlídku do Poděbrad, že tam málem vykolejí, a že se udrží na repertoáru celých šest let. Šílenou lokomotivu hrajeme dodnes a 15. ledna roku 2009 projela svou 30. reprízu. Přejí jí ještě dlouhý život a dost páry na další tratě. Stala se totiž naším prvním vykročením po nové cestě, jak po našem dělat divadlo.

Těšte se!

Protože člověk je tvor od přírody nedůvěřivý a nerad vychází takříkajíc do tmy, zavádíme tuto rubriku, abychom vám přiblížili důvody, proč do té tmy vyjít naopak máte. Měsíc po měsíci, představení od představení vám nabídneme podrobnější pozvánku do našeho Divadýlka.

V měsíci únoru

čtvrtek 5. února 19:30

Snídaně

aneb Tak už máme, co jsme chtěli

Situační komedie o podivné rodině v podivné zemi, kde podivný prezident má podivný zvyk demokraticky posnídat pokaždé v jiné rodině. Ovšem, když jde o bezpečnost státu, musí se do toho pochopitelně vložit i tajné služby. Co z těchto manévrů tajných služeb může vzejít, uvidíte v našem představení, které získalo v roce 2007 cenu diváka na krajské přehlídce v Lounech.

čtvrtek 12. února 20:00

38. Saloon v modrém

aneb Lepší únor modrý, než vítězný

Další z pravidelných setkání příznivců „modré“ muziky přiláká především fanoušky a příznivce kapel Monogram z Prahy a mladoboleslavského Barbecue.

čtvrtek 19. února - 19:30

Ryba ve čtyřech

aneb Rozverný morytát

Prozatím poslední premiéra Divadýlka na dlani vás zavede do domácnosti tří sester, které obsluhuje (všestranně) sluha Rudolf. Ovšem každý i sebesladší pohár někdy zksyne. Rudolf chce pryč, ale chce řádnou odměnu za

své „služby“. Sestry, ač každá z jiného těsta se v názoru na vyplacení divendy shodnou. Nikdy! Situace značně třaska-vá. A doutnák již hoří...

čtvrtek 5. února 19:30

Don Quijote de la ... od nás

aneb Cervantes by se divil

Již více než tři a půl století putují světem důmyslný rytíř Don Quijote z kraje Mancha, zapadlé oblasti kdesi ve Španělsku, a jeho sluha, zcela oddaný Sancho Pansa.

A tak je i toto „divadlo jednoho herce“ pokusem přivést na jeviště alespoň něco málo z onoho rytířského nadšení a selského rozumu. Nakonec, proč by některý z těch současných rytířů nemohl být právě ... od vás?

V měsíci březnu

čtvrtek 5. března 19:30

Pít či nepít

aneb To je, oč tu běží

Foto: M. Bureš

Pokud jste ještě nestihli shlédnout představení Pít či nepít, máte jedinečnou šanci svou absenci napravit. Vypravte se spolu s námi na norský královský dvůr, přivoňte spolu s námi k předivu severských intrik. Možná se potom na Hamleta podíváte z jiné strany.

čtvrtek 12. března 19:30

39. Saloon v modrém

aneb Březen na saloon vlezem

Březnové, doufejme už předjarní počasí, neodradí příznivce country a bleugrassu navštívit v pořadí 39. díl setkání se svou oblíbenou muzikou. Tentokrát vás potěší skupina Kvintet, která přijede až z dalekého Písku, a „domácí“ Fair Play Grass

středa 18. - sobota 21. března

Pít či nepít v Rakovníku

aneb Držte nám palce

V tomto termínu se snad zúčastníme (do uzávěrky prozatím neznáme rozhodnutí výběrové komise) Wintrowa Rakovníka - krajské přehlídky s postupem na celostátní přehlídku Divadelní Děčín. Držte nám palce.

čtvrtek 26. března 19:30

Zvukař & Jelito, kopyto, plati to

aneb Někdy i dva mohou být tři

Dvojice tvořící Divadlo Neškovor byla hostem v našem Divadýlku na dlani již několikrát. Především na letním plenérovém festivalu Léto na dlani. Tentokrát přivezou představení, jehož první část „Zvukař“ vznikla již dávno. Naopak druhá aktovka „Jelito, kopyto, plati to“ je prozatím poslední komedií dvojice Jecelín - Hampl. I když mezi oběma kousky je řada let - humor zůstává třeskatý - těšte se!!!

*Příjemnou zábavu přeje
Divadýlko na dlani*

Soubor se představuje

Klára Pabištová

Klárku znám od chvíle, kdy začala s divadlem. Bylo to v ten samý okamžik jako u mne. Na konci let devadesátých jsme spolu přišli v tentýž den poprvé na zkoušku dětského dramatického kroužku vedeného Simonou (tehdy ještě Hájkovou) a Petrem Matouškovičkami...

Klárko, co si myslíš o vodnicích?

Ahoj Jirko! V mém dosavadním životě jsem se už s pár vodnicemi přece jen do styku dostala, mám je i ráda. Ale musejí být dobře naložené! Co mám v plánu do dalších dní, týdnů, měsíců a let, je okusit i nějakého toho vodníka.

Co si myslíš o našem velkém a moudrém principálovi Petrovi?

Předem upozornuji Petra, že jestli to právě čte, tak ať rovnou přejde k další otázce. Ne, teď vážně, Petře, fakt přejdi dál!!! Dobře, teď naprosto

vážně. Petra znám už něco kolem deseti let a vlastně jemu a Simče vděčím za to, že doteď mám možnost hrát divadlo, a oběma jim za to děkuji. O Petrovi si myslím samé dobré věci, že je to výborný herec, někdy mě až fascinuje, co a jak on dokáže ztvárnit. Myslím to vážně, třeba to na sobě ani v tu chvíli nedávám znát, že jsem fascinována. Ale je to opravdu tak! A jak říkáš, kromě toho všeho je veliký a moudrý. A principál.

Co si myslíš o rozhovorech, které začínají podobně stupidními otázkami?

Co je na vodnicích stupidního, Jirko? I když si nejsem jistá, že do Kuryra patří, a že jsou všichni, co ho čtou zasvěceni do tajů vodnic, za stupidní otázku to téměř nepovažuji.

Klárko, je pravda, že se Ti líbí, když má muž paruku?
Ano, ale musí to být afro paruka.

Chystáš se teď v nejbližší době do Divadýlka? Proč?

Chystám se tam v pondělí. A pak ve středu. A pak zase v pondělí. A zase ve středu. Zkoušíme novou hru s názvem Inventura a už jsme začali stavět, tak to teď asi pojede o stošest. A pak se tam také chystám 5. února na Snidani, na kterou se zase moc těším. A ty zkoušky před ní jsou vůbec nejlepší, i se stane, že se na nich někdo rozpláče. Třeba jako poslední Martin Weiss smíchy.

Je nějaká hra, kterou by podle Tebe měl vidět každý?

Hrdý Budžes. A jestli máš na mysli nějakou „nadlaniovou“, tak těžko vybírat jednu, každá hra má své kouzlo, shlédněte všechny. Doporučuji nenechat si ujít ani jednu. Já osobně holduji komediím typu Lokomotiva, Snidane, a načernalé komedii Rue Bonapart...

Ve které inscenaci mohou diváci obdivovat Tvé herecké umění?

To asi v žádné, nicméně přijďte na Snidani a až to bude aktuální, tak i na Inventuru.

Máš Snidani ráda?

Moc. Vždycky se na to představení těším, je to paráda. Je mnohem lepší, než oběd i než večeře.

Dala sis do nového roku nějaké předsevzetí?

No vidíš, letos snad ani ne. I když vlastně ano, někdy v začátcích ledna jsem si tak nějak říkala, že by teda bylo fajn odmaturovat a dostat se někam na vysokou. To beru asi jako hlavní předsevzetí. No a jelikož jsem byla obsazena do role v Inventuře, tak snad budu teď i častěji v Divadýlku. Teď si tak uvědomuju, že předsevzetí by se asi nemělo říkat nahlas, pak to přináší smůlu, vid'? A vždyť to jen píšu, neříkám nic...

Těšíš se na další rozhovor?
On bude další rozhovor?

Děkuji za odpovědi.

Rádo se stalo, Jirko, já Ti děkuji za zajímavé otázky.

Ptal se Jiří Filip

Divadelní kurýr - nepravidelný občasník, zapsán do evidence tisku Ev. č.: MK ČR E 18153

číslo 01/2009, náklad 100 ks

vydává občanské sdružení Divadýlko na dlani, IČO: 70854343

redakční rada: Libor Ševců, Jiří Filip, Radek Kollaba a Petr Matoušek

kontakt: 739 017 581, email: info@divadylko-nadlani.cz

zdarma - neprodejné